

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25360

гр. София, 23.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **11401** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по искане на юрк. В.-Д. за изменение на решение № 13241 от 03.04.2026 г.
постановено по адм.дело № 11401/2024 г. на АССГ, в частта му за разноските.

Твърди се, че решението е неправилно, в частта за разноските, тъй като размерът на присъденото
в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение неправилно било съобразено с редакцията
на чл.161, ал.1 ДОПК, в сила до 13.02.2026г., а именно към момента на устните състезания на
09.02.2026г. Счита, че приложима е редакцията на чл. 7, ал. 1, от Наредба № 1 от 09 юли 2004г. за
възнагражденията за адвокатска работа, действаща преди изменението, когато е било проведено и
последното съдебно заседание, на което е даден хода на делото по същество на спора му. С оглед
на изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да измени решението на съда, в
частта за разноските.

Препис от молбата е надлежно изпратена на ответната страна, която е взела становище за
неоснователност на същата.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните намира за установено
следното от фактическа и правна страна:

Искането за изменение на съдебното решение в частта за разноските е предявено в срока по чл.
248, ал. 1 ГПК от страна в производството, представила списък на разноските по чл. 80 ГПК,
поради което същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е основателно.

С решение № 13241 от 03.04.2026 г. постановено по адм.дело № 11401/2024г. съдът е отхвърлил
жалбата на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място], [улица], ет. 3, представлявано от А. М. – управител, срещу Ревизионен акт №
Р-22221023006404-091-001/18.04.2024 г., издаден от В. В. П. – орган, възложил ревизията, и З. Т.
Н. – ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения общо главница и
лихви в размер на 81 331,43 лв., от които ДДС в размер на 74 171,04 лв. и лихви за забава в размер
на 7 160,39 лв. за данъчните периоди от 01.02.2023 г. до 31.12.2023 г., потвърден с Решение №

1287/20.09.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, като неоснователна.

Съобразно изхода на делото и с оглед заявената от ответната страна претенция за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК е осъдил жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 204, 52 евро на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вместо претендираното от ответника в размер на 3 656 евро.

Съгласно чл. 161 от ДОПК, на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Юрисконсултско възнаграждение се дължи по арг. от чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. чл. 161 от ДОПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. Размерът на същото не следва да бъде доказван, тъй като не представлява реално направен разход, фикция и е определен като минимум в Наредба № 1 от 09 юли 2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

В рамките на настоящото производство съдът намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, тъй като действително към дата на приключване на устните прения и даване на ход на делото по същество, в което заседание /състояло се на 09.02.2026г./ страните имат право да заявят претенциите си за разноски по делото, е действала Наредба № 1 от 09 юли 2004г. за възнагражденията за адвокатска работа, в редакцията на нормата на чл. 7, ал. 2, т.4 преди изменението ѝ. Съгласно текста на цитираната норма за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес от 25 000 до 100 000 лв., възнаграждението е в размер на 2 650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв.

В процесния случай, съдът с оглед материалният интерес на делото, който е в размер на общо 81 331,43 лв. главница и лихва, намира, че размерът на дължимото се юрисконсултско възнаграждение възлиза на 3 656,00 евро.

Предвид горното, искането за изменение на решението в частта за разноските следва да бъде уважено.

Така мотивиран Административен съд София-град, Трето отделение, 7-ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ съдебно решение № 13241 от 03.04.2026г. постановено по адм.дело № 11401/2024 г. по описа на Административен съд – София град, Трето отделение, 7-ми състав, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 656.00 евро.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на препис от него.

СЪДИЯ: